

## Arrest

nr. 347 398 van 28 mei 2026  
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. DE BROUWER  
Louisalaan 251  
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse nationaliteit te zijn, op 11 juli 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 juni 2025 tot niet-ontvankelijkheid van een verzoek om internationale bescherming.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 februari 2026 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 10 februari 2026.

Gelet op de beschikking van 19 maart 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 april 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. DENIES.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN, *loco* advocaat A. DE BROUWER.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de wnd. voorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

*“1. De verzoekende partij, die verklaart van Gaza afkomstig te zijn, dient beroep in tegen de beslissing “niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU lidstaat)” van 27 juni 2025, genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij op 5 oktober 2023 een verzoek om internationale bescherming in Griekenland heeft ingediend. Ze werd erkend als vluchteling op 16 oktober 2023. Haar Griekse verblijfvergunning is geldig tot en met 15 oktober 2026. Haar Griekse reisdocumenten zijn geldig tot en met 19 januari 2029 (AD, NPO, p. 8; Landeninformatie, Eurodac Marked Record van 29/10/2024).”*

2. Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel vervat in artikel 33, lid 2, a) van de Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming. Dit beginsel van wederzijds vertrouwen betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.

Het wederzijds vertrouwensbeginsel wordt weerlegd indien de voorzienbare levensomstandigheden van een verzoeker, die als persoon die internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 50-51 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, pt. 90 en 101).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van “tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”, dan vallen deze tekortkomingen bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij voormelde bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken (cf. HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, Ibrahim e.a., pt. 89). Verder kan er niet worden uitgesloten dat een persoon die om internationale bescherming verzoekt, kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 52 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163-17, Jawo, pt. 95).

3. Beide partijen werden op grond van artikel 39/62 van de vreemdelingwet gevraagd door de Raad om actuele rapporten voor te leggen aangaande de situatie van personen met een internationale beschermingsstatus in Griekenland. Beide partijen hebben naar aanleiding van deze beschikking actuele rapporten omtrent de situatie van personen met een internationale beschermingsstatus in Griekenland neergelegd.

Uit de door beide partijen bijgebrachte landeninformatie blijkt dat aanzienlijke bureaucratische hindernissen, de duur van de procedures voor de afgifte of vernieuwing van documenten die toegang geven tot fundamentele socio-economische rechten, het Griekse politieke en socio-economische klimaat, tekortkomingen bij de uitvoering van bestaande integratieprogramma's, het gebrek aan tolkdiensten in de publieke en gezondheidszorginstellingen, evenals de discriminatie bij de toegang tot verschillende socialezekerheidsuitkeringen (gevisieerd in de inbreukprocedure die de Europese Commissie in januari 2023 heeft opgestart) barrières vormen die ervoor zorgen dat statushouders binnen de Griekse samenleving in (zeer) precaire omstandigheden kunnen leven. Gelet op de nieuwe wetgeving, onder meer inzake een AMKA, is er een evolutie naar een toenemende bureaucratische complexiteit in het verkrijgen van de juiste documenten die statushouders toegang geven tot de rechten en voordelen die zijn verbonden aan hun internationale beschermingsstatus in Griekenland.

Rekening houdend met het geheel van landeninformatie die door beide partijen worden bijgebracht, besluit de Raad dat in de huidige stand van zaken evenwel niet kan worden geconcludeerd dat (i) de levensomstandigheden van statushouders in Griekenland van die aard zijn dat elke statushouder bij terugkeer naar dat land a priori een reëel risico loopt om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan en dat (ii) een meer diepgaande individuele beoordeling niet langer nodig is. De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft verkregen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, noch dat alle statushouders bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden.

Het bovenstaande neemt niet weg dat statushouders zich in of bij terugkeer naar Griekenland in een zeer precaire situatie kunnen bevinden, waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij

de beoordeling van beschermingsverzoeken van begunstigen van internationale bescherming in Griekenland. In dit verband moet rekening worden gehouden met "alle gegevens van de zaak" (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland, pt. 89) en is het noodzakelijk om het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij op basis van haar individuele omstandigheden te beoordelen.

In deze moet bijzondere aandacht worden besteed aan het bestaan van een eventuele kwetsbaarheid van de verzoekers om internationale bescherming, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Wat deze individuele omstandigheden verder betreft, blijken de recente wetswijzigingen een daadwerkelijke toegang voor statushouders tot hun rechten en voordelen verder te bemoeilijken. In het bijzonder lijken ze voor statushouders wiens ADET is verstreken deze toegang in sommige gevallen zelfs te verhinderen.

Het komt verzoekende partij toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat zij zich op de beschermingsstatus die haar in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kan beroepen en dat zij niet terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie te weerleggen.

In dit verband benadrukt de Raad het fundamenteel belang van een persoonlijk onderhoud dat een verzoeker in staat moet stellen om alle elementen voor te leggen aan de hand waarvan zijn specifieke situatie en mate van kwetsbaarheid kunnen worden beoordeeld alsook alle elementen die kunnen aantonen dat een terugkeer naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft verleend, hem zou blootstellen aan een risico van behandeling die in strijd is met artikel 4 van het EU Handvest van de Grondrechten (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 54).

4. De verzoekende partij slaagt er in casu niet in dit vermoeden te weerleggen. Ze betwist weliswaar in haar verzoekschrift op algemene wijze, doch slaagt er niet in een ander licht te werpen op hetgeen in de bestreden beslissing concreet met betrekking tot haar persoonlijke situatie en levensomstandigheden als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland wordt vastgesteld. Door louter te verwijzen naar algemene informatie, haar reeds afgelegde verklaringen te herhalen en te stellen dat zij het niet eens is met de gevolgtrekking van de commissaris-generaal, brengt verzoekende partij geen concrete en geobjectiveerde elementen aan die een ander licht kunnen werpen op de bevindingen van de commissaris-generaal inzake de niet-ontvankelijkheid van haar beschermingsverzoek.

Verzoekende partij maakt vooreerst niet aannemelijk dat zij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die haar zou verhinderen haar rechten te doen gelden, verbonden aan haar status toegekend in Griekenland, of waardoor zij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest. Verzoekende partij verklaarde tijdens het persoonlijk onderhoud psychologische problemen te ondervinden en legde hiertoe een psychologisch attest van 16 mei 2025 van klinisch psychologe K.N. neer. Uit dit document blijkt dat verzoekende partij klachten ervaart die verband houden met oorlogservaringen in haar land en haar migratiegeschiedenis, waaronder angst, chronische stress, woede-uitbarstingen, slaapstoornissen, lichamelijke klachten en suïcidale gedachten. De psychologe vermeldt dat het klachtenpatroon wijst op een mogelijk complex posttraumatisch stressbeeld met depressieve symptomen en adviseert psychotherapie. Het attest bevat echter geen officiële diagnose, noch gedetailleerde informatie over de ernst, complexiteit of specificiteit van de klachten, noch over de aard, frequentie of inhoud van een concrete psychologische opvolging. Voorts blijkt uit het attest niet dat verzoekende partij door deze klachten niet in staat zou zijn om in haar levensonderhoud te voorzien, noch dat een eventuele terugkeer naar Griekenland haar in een situatie van materiële deprivatie zou brengen. Uit haar eigen verklaringen volgt bovendien dat zij momenteel geen medicatie gebruikt voor psychische klachten (NPO, p. 4). Eveneens blijkt dat zij in Griekenland zelfstandig een woonplaats en werk kon vinden en in haar dagelijkse behoeften kon voorzien. Haar gezondheidsklachten vormen derhalve geen belemmering voor deze zelfredzaamheid. Het feit dat verzoekende partij in het verleden in Griekenland werkzaam was en thans plannen heeft om in België te werken (NPO, p. 19), bevestigt dat zij ondanks haar klachten in staat is haar leven zelfstandig te organiseren en structureren.

Wat betreft het bij het verzoekschrift neergelegde attest van 2 juli 2025, opgesteld door dr. E. L., dient te worden opgemerkt dat dit document werd opgesteld door een huisarts (médecin généraliste) en niet door een specialist, zoals een psychiater. Het attest herneemt in grote lijnen de bevindingen uit het eerder neergelegde psychologisch verslag, bevestigt het psychisch lijden en de geadviseerde psychologische opvolging, maar bevat geen nieuwe of aanvullende medische gegevens. De bewijswaarde van dit attest is derhalve beperkt: het betreft geen gespecialiseerde evaluatie, maar een bevestiging van reeds bestaande informatie.

Voorts verklaart verzoekende partij te lijden aan epilepsie. Ter staving van deze bewering legt zij een medisch attest neer, gedateerd van 22 juni 2010 en afgeleverd door de bevoegde autoriteiten van haar herkomstland, alsook een kopie van de door haar gebruikte medicatie. Het betreft evenwel een vrij oud document, dat geen recente medische gegevens bevat. Verzoekende partij heeft tot op heden geen actueel medisch attest of ander recent medisch document overgelegd waaruit zou blijken dat deze aandoening nog steeds bestaat, noch welke ernst of concrete impact zij heeft op haar huidige gezondheidstoestand en dagelijks functioneren.

Verzoekende partij voert in haar verzoekschrift aan dat zij medicatie inneemt voor epilepsie en stelt dat dit, zelfs bij ontstentenis van een recent medisch attest, een voldoende duidelijke aanwijzing vormt van de nood aan verdere medische opvolging, gelet op de stabiliserende werking van deze medicatie ter voorkoming van epileptische aanvallen. Dit betoog kan evenwel niet worden gevolgd. Het loutere feit dat verzoekende partij medicatie gebruikt, volstaat op zich niet om het bestaan van een actuele, medisch vastgestelde aandoening aan te tonen, noch om de aard, de ernst of de functionele impact ervan te beoordelen. Zonder recente en objectieve medische documentatie kan niet worden vastgesteld dat verzoekende partij momenteel lijdt aan een ernstige of invaliderende vorm van epilepsie die een voortdurende gespecialiseerde medische opvolging vereist. Daarenboven laat het voorleggen van een medicatieverpakking, zelfs wanneer deze op naam van verzoekende partij staat, niet toe om met zekerheid te besluiten dat een actuele diagnose werd gesteld door een specialist. Bijgevolg kan, bij gebrek aan recente medische attesten waaruit de actuele diagnose, de ernst van de aandoening en de concrete nood aan medische opvolging blijken, niet worden aangenomen dat het gebruik van deze medicatie op zichzelf volstaat om de door verzoekende partij voorgehouden medische kwetsbaarheid aannemelijk te maken.

Verzoekende partij zet bovendien nergens in concreto uiteen in welke mate haar gezondheidstoestand haar belet om haar rechten te doen gelden in Griekenland, noch wat de omvang of draagwijdte van deze medische problemen zou zijn op haar mogelijkheden om haar rechten in Griekenland uit te oefenen. In de mate dat verzoekende partij medische behandeling behoeft in Griekenland, wijst de Raad er vooreerst op dat verzoekende partij zelf in gebreke is gebleven om stappen te ondernemen teneinde een AMKA in Griekenland te verkrijgen, aangezien zij verklaarde dat zij niet wist wat waar te vragen en aan wie (NPO, p. 17). Ze heeft dan ook geen inspanningen geleverd om een AMKA in Griekenland te verkrijgen. Verzoekende partij brengt ook geen elementen bij waaruit zou kunnen blijken dat zij bij een terugkeer naar Griekenland niet in staat zou zijn om een AMKA aan te vragen en deze te activeren. Zij dient hiervoor haar verblijf in Griekenland te bewijzen aan de hand van haar ADET, een verblijfsadres en werk. Het bewijs van verblijf in het land kan bestaan uit één van de volgende documenten: eigendomsbewijs, huurovereenkomst, verklaring van vrije concessie of gastvrijheid, verblijfsbewijs in het kader van een huisvestingsprogramma voor vluchtelingen. Daklozen kunnen dit document vervangen door een certificaat van gebruik van een slaapzaal of een certificaat afgegeven door de gemeentelijke sociale dienst of het gemeenschapscentrum. Gedetineerden moeten een certificaat van detentie overleggen. Daarnaast moeten statushouders ook een certificaat van aanwerving van een werkgever of een arbeidsovereenkomst die is geüpload in het informatiesysteem van het ministerie van Werkgelegenheid (ERGANI) of een verklaring van de bevoegde belastingdienst dat men als zelfstandige is begonnen voorleggen ("Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland", Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, september 2024, p. 20; "Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights", RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 23). Uit algemene informatie blijkt bovendien dat zelfs indien zij niet over een AMKA beschikt, zij niet verstoken zal zijn van toegang tot gezondheidszorg, met name spoedeisende hulp en medicatie (gratis of tegen een kleine vergoeding), op voorwaarde dat ze naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat: "If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospital or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines for free from the pharmacy at the hospital where the doctor provided the prescription" (UNHCR Greece, "Living In Greece – Access to healthcare", beschikbaar op: <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare>; "Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland", september 2024, p. 49, 50-51). Verzoekende partij toont dan ook niet aan dat zij in geval van terugkeer naar Griekenland en in de mate zij nood zou hebben aan medische en/of psychologische opvolging, zij hiervan verstoken zal blijven en zij zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging of artikel 4 van het Handvest. Verzoekende partij beroept zich immers niet op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen.

Hoewel er niet ontkend wordt dat de huidige (oorlogs)situatie in Gaza invloed heeft op het mentaal welzijn van verzoekende partij, volstaat dit niet om aan te tonen dat, ofschoon de huidige situatie in Gaza waar mogelijks nog familie, vrienden en kennissen van haar (in erbarmelijke omstandigheden) heden verblijven, de situatie gevolgen heeft voor haar psychisch welzijn of dat zij hierdoor dermate beïnvloed wordt dat zij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die haar zou verhinderen haar rechten te doen gelden verbonden aan haar status toegekend in Griekenland of die belangrijke gevolgen zouden hebben voor haar zelfstandig functioneren. Dit blijkt nergens concreet uit en wordt niet concreet en op overtuigende wijze aangetoond.

*Bijkomend kan erop gewezen worden dat verzoekende partij bij de DVZ aangaf geen bijzondere procedurele noden te hebben (AD, DVZ, vragenlijst “bijzondere procedurele noden” DVZ). Zij toont aldus niet concreet aan dat zij op heden kampt met psychologische of medische problemen of andere elementen die haar zelfstandig functioneren beïnvloeden. Verzoekende partij zet nergens concreet uiteen in welke mate haar gezondheidstoestand haar belet om haar rechten te doen gelden in Griekenland, noch wat de omvang of draagwijdte van deze psycho-medische problemen zou zijn op haar mogelijkheden om haar rechten in Griekenland uit te oefenen. Op basis van voorgaande kan aldus niet besloten worden dat verzoekende partij nood heeft aan complexe en regelmatige behandeling die in Griekenland niet voorhanden zal zijn en dat een (tijdelijke) onderbreking van deze zorg een nefaste invloed zal hebben op de zelfredzaamheid van verzoekende partij om in haar levensonderhoud te kunnen voorzien.*

*Bijgevolg liggen er geen elementen voor waaruit zou blijken dat verzoekende partij omwille van haar gezondheidstoestand over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die het haar dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig haar rechten uit te oefenen, verbonden aan haar status toegekend in Griekenland, zodat er een ernstig risico is dat zij bij terugkeer naar Griekenland zal terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of waardoor zij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.*

*5. Zoals reeds aangegeven is de ADET van verzoekende partij nog geldig tot en met 15 oktober 2026 (AD, NPO, p. 8; Map 6 - Landeninformatie, Eurodac Marked Record van 29/10/2024). Uit de algemene informatie die voorligt, blijkt inderdaad dat verblijfsvergunningen voor personen met de vluchtelingenstatus drie jaar geldig zijn (AIDA, “Country Report Greece. Update 2024”, september 2025, p. 235). Het verstrijken van de geldigheid van deze verblijfstitel blijkt nergens uit en wordt door verzoekende partij niet aangetoond. Zij kan in het verzoekschrift aldus niet dienstig verwijzen naar de moeilijkheden omtrent het hernieuwen van een Griekse verblijfsvergunning aangezien die van haar nog geldig is tot en met 15 oktober 2026.*

*6. Het komt aan de begunstigde(n) van internationale bescherming toe om de nodige inspanningen te doen om zich te integreren in de samenleving waar hij/zij internationale bescherming heeft bekomen, door er onder meer werk en huisvesting te zoeken en de taal te leren. Er kan van verzoekende partij verwacht worden dat zij de nodige procedures doorloopt en geduld uitoefent vooraleer hieromtrent conclusies te trekken. Zulke inspanningen mogen geenszins blijken uit verzoekende partij haar verklaringen en gedragingen. Uit de verklaringen van verzoekende partij blijkt dat zij in totaal ongeveer zes maanden in Griekenland verbleef, waarvan minder dan vijf maanden als begunstigde van internationale bescherming, hetgeen niet getuigt van een oprechte intentie om in Griekenland een duurzaam leven op te bouwen. Verzoekende partij heeft derhalve slechts gedurende een beperkte periode als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland verbleven. Bijgevolg kan zij op basis van een dergelijk kort verblijf geen gefundeerde conclusies trekken omtrent de daadwerkelijke mogelijkheden inzake huisvesting, tewerkstelling, toegang tot taallessen en toegang tot gezondheidszorg in Griekenland.*

*Wat betreft de toegang tot werk Griekenland verklaart verzoekende partij dat het onmogelijk zou zijn werk te vinden in Griekenland en dat er geen systemen bestaan om werk te zoeken zoals in België (NPO, p. 19). Dit kan evenwel niet worden gevolgd. Uit de door verzoekende partij verstrekte informatie blijkt namelijk dat zij via contacten met Albanezen een baan in de bouw heeft weten te bemachtigen (NPO, p. 18). Bovendien, zoals hogerop reeds uiteengezet, heeft zij nagelaten een AMKA aan te vragen, een sociaal nummer dat noodzakelijk is voor het verkrijgen van een officiële baan, hetgeen nogmaals bewijst verzoekers gebrek aan intentie om in Griekenland een duurzaam leven op te bouwen. Evenmin heeft verzoekende partij documenten overgelegd waaruit blijkt dat zij pogingen heeft ondernomen om werk te vinden in Athene of elders in Griekenland. Wat betreft haar zoektocht naar huisvesting dient te worden opgemerkt dat verzoekende partij slechts vier dagen na aankomst in Athene via informele contacten een plaats in een gemeenschappelijk huis wist te vinden, waar zij op enkele dagen na kon verblijven (NPO, p. 18). Zij heeft echter geen inspanningen geleverd om haar administratieve zaken op orde te krijgen en heeft geen verdere stappen ondernomen om een duurzaam onderkomen te vinden (NPO, p. 18).*

*De bovenstaande elementen wijzen erop dat de pogingen van verzoekende partij om in Griekenland een stabiele en langdurige bestaansbasis op te bouwen eerder beperkt zijn gebleven. Het komt nochtans de begunstigten van internationale bescherming toe om de nodige stappen te zetten om zich te integreren. Op basis van bovenstaande toont de verzoekende partij niet aan dat zij ernstige pogingen ondernomen heeft om zich in Griekenland te integreren. Zij maakt dan ook niet op concrete wijze aannemelijk dat zij buiten haar eigen wil om in de onmogelijkheid was om haar rechten in Griekenland te doen gelden. Het komt in dit verband haar toe om de middelen die het recht en haar status in Griekenland hiertoe bieden terdege te gebruiken, hetgeen zij evenwel niet aantoonde. Zij toont niet aan deze afdoende te hebben benut, laat staan uitgeput.*

*Er dient tevens te worden benadrukt dat verzoekende partij voldoende zelfredzaamheid vertoont en dat zij over een uitgebreid sociaal netwerk beschikt. Uit haar verklaringen blijkt dat zij over voldoende zelfredzaamheid beschikt om zelfstandig een woonplaats en een baan te vinden, alsook om in haar basisbehoeften te voorzien (NPO, p. 18). Dit wijst op een zekere mate van keuzevrijheid en praktische autonomie. Daarnaast blijkt uit haar verklaringen dat zij beschikte over de nodige financiële draagkracht om in Griekenland in haar bestaan te voorzien. Zo kon zij terugvallen op financiële steun van verschillende personen, waaronder haar oom (NPO, p. 16), en beschikte zij over kennis en vrienden van haar neven bij wie zij tijdelijk kon verblijven wanneer zij in Griekenland waren (NPO, p. 18). Verder gaf verzoekende partij aan dat zij tijdens haar verblijf in Griekenland informatie en ondersteuning kon verkrijgen via haar netwerk van kennis (NPO, p. 15). Gelet op de voorgaande vaststellingen moet de verzoekende partij in staat worden geacht om bij terugkeer naar Griekenland een duurzaam bestaan uit te bouwen en er in haar levensonderhoud te voorzien. Zij maakt geenszins aannemelijk dat zij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie van verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen.*

*Verzoekende partij maakt verder op algemene wijze gewag van discriminatie en racisme, echter hieruit kan evenmin blijken dat zij in geval van terugkeer naar Griekenland hierdoor zal terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die haar niet in staat stelt om te voorzien in haar meest elementaire behoeften. De Raad merkt in dat verband op dat vreemdelingen in Griekenland, net als in andere lidstaten, kunnen worden geconfronteerd met discriminatie, racisme of xenofobie maar dat dit niet tot het besluit leidt dat de Griekse autoriteiten hun verplichtingen ten aanzien van verzoeker niet zullen nakomen of dat dit invloed heeft op de werking van de officiële instanties en de rechtscolleges in Griekenland. Bovendien houdt dit op zich evenmin in dat de Griekse autoriteiten hun verdragsrechtelijke verplichtingen niet nakomen en dat zij niet bij machte zouden zijn om een passende bescherming te bieden aan betrokkenen bij situaties van discriminatie, racisme of xenofobie.*

*Een algemene verwijzing, zoals in het verzoekschrift waarbij dienaangaande naar algemene landeninformatie wordt verwezen, naar de moeilijke (levens)omstandigheden voor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland, volstaat niet om zonder meer aan te tonen dat verzoekende partij als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland buiten haar wil en haar persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie verkeerde dan wel bij een terugkeer dreigt terecht te komen. Dit dient in concreto te worden aangetoond, waar verzoekende partij in gebreke blijft.*

*Verzoekende partij toont niet aan, ook al kan worden aangenomen dat haar situatie door onzekerheid of een verslechtering van haar levensomstandigheden gekenmerkt wordt, dat zij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat haar toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling (HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., overweging 91). Ze toont niet aan dat zij bij een terugkeer naar Griekenland persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.*

*Verzoekende partij kan, gelet op de gedane vaststellingen, niet overtuigen dat er in haar hoofde sprake is van buitengewone omstandigheden die ertoe kunnen leiden dat zij, buiten haar wil en persoonlijke keuzes om, in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht al komen. Zij maakt niet in concreto aannemelijk dat zij daadwerkelijk verhinderd was om in Griekenland in haar elementaire levensbehoeften te voorzien of om er aanspraak te kunnen maken op bepaalde basisvoorzieningen, noch dat zij zou worden blootgesteld aan onmenselijke en vernederende behandelingen in de zin van artikel 3 van het EVRM en van artikel 4 van het Handvest. Er zijn evenmin aanwijzingen dat verzoekende partij verhinderd zou zijn om opnieuw tot het Griekse grondgebied te worden toegelaten. Verzoekende partij maakt zodoende niet op overtuigende wijze aannemelijk dat haar situatie kan worden aangemerkt als een situatie van uitzonderlijke aard zoals geduid door het Europees Hof van Justitie (in voornoemde rechtspraak), noch dat zij zich derhalve niet langer onder de internationale bescherming die haar in Griekenland werd verleend, kan stellen. De stelling dat verzoekende partij in geval van terugkeer naar Griekenland zal worden blootgesteld aan onmenselijke of vernederende behandelingen is louter gebaseerd op hypothesen zonder dat verzoekende partij aantoont dat zij persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.*

*7. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal verplicht zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekende partij werd gehoord op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Tijdens dit persoonlijk onderhoud kreeg zij de mogelijkheid haar vluchtmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft zij zich laten bijstaan door haar advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Arabisch machtig is. De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende*

gegevens over de regio van herkomst van de verzoekende partij en op alle dienstige stukken. De commissaris-generaal heeft het beschermingsverzoek van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Evenmin kan de schending van het redelijkheidsbeginsel worden volgehouden aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd.

8. Aangezien verzoekende partij reeds een internationale beschermingsstatus werd toegekend in Griekenland die als toereikend werd beoordeeld, diende de commissaris-generaal niet opnieuw te bepalen of zij nood heeft aan een dergelijke status. De beoordeling of verzoekende partij een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico loopt op ernstige schade in haar land van herkomst dient slechts te worden gemaakt indien het vermoeden dat de aan verzoekende partij toegekende bescherming in Griekenland effectief is, wordt ontkracht. Verzoekende partij is op dit punt in gebreke gebleven.

9. Derhalve lijkt verzoekende partij geen elementen naar voren te brengen waaruit blijkt dat zij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die reeds werd toegekend in Griekenland. Er lijken geen feiten of elementen aangetoond te worden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet op haar specifieke omstandigheden verhinderen. Haar beschermingsverzoek lijkt dan ook op basis van deze rechtsgrond niet-ontvankelijk te worden verklaard”.

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader benadrukt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, Parl.St. Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

*“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”*

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4. In het proces-verbaal van terechtzitting van 9 april 2026 staat het volgende vermeld:

*“De voorzitter nodigt uit om te reageren op de beschikking, voorwerp van de vraag tot horen.*

*VzP legt ter terechtzitting een aanvullende nota neer, zijnde een update van de situatie in Griekenland en Palestina en een attest dat haar documenten in Duitsland in bewaring werden genomen. VzP verwijst naar haar pleidooi in zaak 1 van de zittingsrol aangaande haar standpunt met betrekking tot de problematiek van de beschikking die dateert van voor de beslissing van de Verenigde Kamers en de update van de cijfers van RSA. VzP benadrukt dat ze UNWRA vluchteling is, is geboren in 2005 en dat zij in Griekenland op straat heeft gewoond, vervolgens in een gedeelde kamer en slechts werk vond bij Albanezen die slecht of niet betaalden. VzP is verder gereisd naar Duitsland, naar haar broer, maar na een conflict tussen hun beiden naar België is gereisd. VzP wijst op de lange behandelingstijd van de C.G. VzP verwijst naar haar neergelegde psychologische en medische attesten. Zij heeft epilepsie en heeft medicatie en opvolging hiervoor nodig. Volgens VzP is er een noodzaak aan gezonde voeding en stabiliteit om crisissen te voorkomen en heeft haar epilepsie een weerslag op haar zelfredzaamheid. Ze wijst erop dat haar Griekse documenten, die niet meer in haar bezit zijn, over minder dan een jaar zullen vervallen en dat er dus een situatie dreigt om zonder documenten te vallen. Bovendien behoeft haar PTSS verdere opvolging, wat moeilijk zal worden in geval van terugkeer. VzP verwijst naar haar laatste bijgebracht verslag dewelke de problemen met toegang tot werk, toegang tot gezondheidszorg en moeilijkheden om zich staande te houden*

*in Griekenland bevestigen. Ze verwijst overigens naar p.4 en 5 van haar aanvullende nota en stelt dat de meest recente info in de nieuwe COI van het C.G. een verwijzing naar een document van Greek refugee Info betreft. Dit document aandacht geeft aan de situatie, van iemand die niet over een actieve AMKA beschikt. Ze stelt dat hierin te lezen valt dat iemand in zo'n situatie een document moet downloaden en overhandigen om zo (geweigerde) hulp af te dwingen. Dit is nogmaals een bewijs van de administratieve elementen die het allemaal heel moeilijk maken. Bovendien is de termijn voor toetreding tot het Helios+ programma en andere programma's voorbij en werd ze geconfronteerd met racistisch geweld.*

*Ter terechtzitting wordt door verzoeker nogmaals benadrukt dat zijn Griekse documenten in beslag werden genomen door de Duitse autoriteiten, dat hij droomt in België te kunnen wonen en at hij de enige is die zijn familie kan helpen door te werken."*

In de eerste zaak op de zittingsrol kan, in verband met de aangehaalde algemene standpunten, als volgt worden gelezen:

*"VzP trekt er de aandacht op dat de beschikking dateert van voor de recente rechtspraak van de Verenigde Kamers van de Raad en vraagt om rekening te houden met deze rechtspraak. VzP benadrukt haar psychologische toestand en het risico om terecht te komen in een toestand van materiële deprivatie. VzP is van mening dat de Griekse autoriteiten onvoldoende doen om dit risico te beperken. VzP haar ADET is nog geldig tot september 2026. VzP wijst op haar uiteenzetting in haar laatste aanvullende nota omtrent de recente cijfers van RSA die aantonen dat er een verslechtering is in het aantal hangende vernieuwingsdossiers in Griekenland. Ze zet uiteen dat er steeds meer dossier meer dan een jaar hangende zijn waardoor VzP zonder ADET dreigt te vallen en hiermee ook zonder alle andere documenten."*

4.1. Verzoekende partij legt op 8 april 2026, evenals ter terechtzitting een aanvullende nota neer. Deze aanvullende nota's bevatten rapporten met betrekking tot de algemene situatie in Griekenland, een brief gestuurd door meester Lahaye, documenten met betrekking tot de inbewaringneming van verzoekers documenten in Duitsland en informatie met betrekking tot de huidige situatie in Gaza.

5. Verzoekende partij brengt met voormeld betoog ter terechtzitting en de bij de aanvullende nota's aangevoerde elementen geen concrete en dienstige argumenten of elementen bij die afbreuk doen aan de grond in de beschikking van 10 februari 2026.

5.1. Verzoekende partij gaat in haar aanvullende nota's uitgebreid in op de problematiek van het hebben van een actieve AMKA in Griekenland. Zij wijst onder andere op de ernstige juridische en administratieve obstakels die begunstigden van internationale bescherming in Griekenland moeten overwinnen bij het verkrijgen van hun AMKA en het activeren van een AMKA. Zij wijst ook op bepaalde landeninformatie waarin kan worden gelezen dat een actieve AMKA nodig is om toegang te hebben tot de arbeidsmarkt maar dat om een AMKA te activeren een arbeidsovereenkomst van toepassing is. Hieruit blijkt volgens verzoekende partij een cirkelredenering die het voor begunstigden van internationale bescherming onmogelijk maakt om een actieve AMKA en dus geen toegang tot gezondheidszorg te bekomen, maar ook geen toegang tot de arbeidsmarkt te verkrijgen. Het is dus dienstig om de problematiek omtrent het verkrijgen en activeren van een AMKA en bijhorende toegang tot de arbeidsmarkt en gezondheidszorg verder te verduidelijken.

Een AMKA, dit is een sociale zekerheidsnummer, is vereist voor, onder meer, de toegang tot sociale voorzieningen, de gezondheidszorg en de arbeidsmarkt. Samen met de afgifte van de verblijfsvergunning is de Griekse asiendienst verplicht om statushouders te informeren dat zij voortaan in aanmerking komen voor een AMKA en dat zij binnen één maand de wettelijk vereiste stappen moeten ondernemen om dit nummer aan te vragen ("Country Report: Greece. Update 2024", AIDA/ECRE, 18 september 2025, p. 236). Om een AMKA te verkrijgen, moet de statushouder de Griekse autoriteiten vragen om zijn voorlopig sociale zekerheidsnummer (toegekend aan verzoekers om internationale bescherming om tijdens de behandeling van hun verzoek toegang te krijgen tot de gezondheidszorg, zgn. PAAYPA) om te zetten in een AMKA, een sociale zekerheidsnummer. Deze omzetting gebeurt binnen een maand na de afgifte van de ADET. De omzetting gebeurt niet automatisch maar moet worden gevraagd. Obstakels en langdurige wachttijden voor het verkrijgen van een ADET kunnen de afgifte van een AMKA beïnvloeden en dus ook de toegang voor statushouders tot het gezondheidszorgsysteem.

Sinds de AMKA-verordening van 23 december 2023 is de afgifte van een AMKA vanaf 1 april 2024 gekoppeld aan de voorwaarde van "een geldige verblijfstitel in het land met toegang tot de arbeidsmarkt". De redenering hierachter is dat mensen die hun ADET niet verlengen geen belang meer hebben bij een AMKA, aangezien zij niet meer in Griekenland verblijven en daarom niet meer onder het Griekse sociale zekerheidsstelsel vallen. Deze verordening is ingegeven vanuit de gedachte om arbeidsmigratie en sociale zekerheid aan elkaar te koppelen. Een onbedoeld gevolg is dat de AMKA van statushouders bij het aflopen van hun ADET wordt gedeactiveerd, ook indien er een verlengingsaanvraag in behandeling is. De aanvraag voor een AMKA moet in persoon gebeuren voor een zgn. KEP (dienstencentrum voor burgers) of e-EFKA (nationaal fond voor

sociale zekerheid). Sinds 22 december 2024 vallen de uitgifte, activering en reactivering van de AMKA evenwel onder de verantwoordelijkheid van het ministerie van Migratie en Asiel.

Sinds 1 april 2024 wordt een AMKA, het sociale zekerheidsnummer, na voorlegging van een geldige ADET, bij een eerste afgifte inactief afgegeven. Om de daarbij horende rechten van o.m. gezondheidszorg en sociale voorzieningen te genieten, moet dit AMKA-nummer vervolgens worden geactiveerd. In tegenstelling tot wat in de wet is bepaald, kunnen statushouders hun AMKA niet onder dezelfde voorwaarden activeren als Griekse burgers. Artikel 6 (5) van de AMKA-verordening bepaalt dat derdelanders hun wettelijk verblijf alsook hun (daadwerkelijk) verblijf in Griekenland moeten aantonen en stipuleert welke stukken daartoe moeten worden voorgelegd. Wettelijk verblijf wordt in beginsel aangetoond door het voorleggen van een geldig paspoort van een derde land of een geldig reisdocument alsook een geldige verblijfstitel voor Griekenland met recht op toegang tot de arbeidsmarkt. Hierbij moet echter worden opgemerkt dat artikel 6 (5) uitdrukkelijk stipuleert dat statushouders zijn vrijgesteld van het voorleggen van een geldig paspoort of reisdocument, zodat het voorleggen van een geldige ADET in beginsel volstaat als bewijs van wettelijk verblijf (*“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 23). Een bewijs van (daadwerkelijk) verblijf in Griekenland kan bestaan uit onder meer één van de volgende documenten: een fiscaal woonplaatsattest, eigendomsbewijs, huurovereenkomst, verklaring van gratis concessie of inwoning, verblijfsbewijs in het kader van bepaalde huisvestingsprogramma's, certificaat van verblijf in een studentenaccommodatie,.... Daklozen kunnen dit document vervangen door een certificaat van gebruik van een slaapzaal of een certificaat afgegeven door de gemeentelijke sociale dienst of het gemeenschapscentrum. Gedetineerden moeten een certificaat van detentie overleggen. Daarnaast moeten statushouders ook een bewijs van werk voorleggen, zoals een certificaat van aanwerving van een werkgever (in het *“Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland”* van september 2024 worden ook de termen *“intentieverklaring van een werkgever”* en *“werkgeversverklaring”* gebruikt), een arbeidsovereenkomst die is *geüpload* in het informatiesysteem van het ministerie van Werkgelegenheid (ERGANI), een verklaring van de bevoegde belastingdienst dat men als zelfstandige is begonnen of een bewijs van studie. Met deze laatste voorwaarde behandelt de Griekse wet statushouders anders dan Griekse en Unieburgers, voor wie de bovenstaande vereisten alternatief en niet cumulatief gelden.

De eis dat alle statushouders een certificaat van aanwerving van een werkgever of een in ERGANI *geüpload* arbeidscontract of een verklaring van zelfstandig ondernemerschap van de bevoegde belastingdienst moeten indienen voor de activering van de AMKA, heeft tot gevolg dat statushouders die nog niet legaal werken of vanwege hun gezondheidstoestand niet kunnen werken, automatisch worden uitgesloten van toegang tot openbare gezondheidszorg en sociale voorzieningen.

De Griekse ombudsman en de Europese Commissie hebben hierover reeds hun bezorgdheden geuit. Het Griekse ministerie van Migratie en Asiel heeft toegegeven dat een wetswijziging nodig is, die tot nu toe niet is doorgevoerd. Ten slotte zorgt de eis van een 'geldige' verblijfsvergunning (ADET) voor een actieve AMKA voor ernstige problemen in de praktijk, omdat de AMKA automatisch wordt gedeactiveerd op de dag nadat de verblijfsvergunning is verlopen, als deze niet is verlengd of als de internationale of tijdelijke beschermingsstatus is ingetrokken. Dit betekent dat de eventuele lange wachttijden voor de verlenging van de ADET onvermijdelijk invloed hebben op de activeringsstatus van de AMKA.

Daarnaast volgt uit artikel 7, lid 1, c) van de AMKA-verordening dat de AMKA eveneens wordt gedeactiveerd wanneer er niet langer sprake is van een actueel verblijf in Griekenland. Een AMKA wordt volgens artikel 8 van de AMKA-verordening gereactiveerd als aan de voorwaarden van artikelen 5 en 6 van de verordening is voldaan (*“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 22-24; *“Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland”*, Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, september 2024, p. 20-22; *Country Report: Greece. Update 2024*, AIDA/ECRE, september 2025, p. 202, 266-267).

Het is echter niet omdat een begunstigde van internationale bescherming niet over een AMKA beschikt en niet in staat is om deze te bekomen en te activeren bij een terugkeer naar Griekenland, dat ze geen toegang zal hebben tot medische zorgen. Uit de objectieve landeninformatie die wordt toegevoegd aan het administratief dossier blijkt immers dat een begunstigde van internationale bescherming in het geval van terugkeer naar Griekenland en in afwachting van het verkrijgen of activeren van een AMKA, wanneer ze daartoe de nodige stappen zet, niet verstoken zal zijn van toegang tot gezondheidszorg, op voorwaarde dat ze naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat: *“If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospital or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines for free from the pharmacy at the hospital where the doctor provided the prescription”* (*“UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare”* beschikbaar op: <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare>; *“Verslag feitenonderzoek”* van september 2024, p. 49, 50-51). Statushouders zonder actieve AMKA die niet in een opvangfaciliteit verblijven en een afspraak willen maken in een ziekenhuis, wordt aangeraden daarvoor een beroep te doen op een NGO.

Psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook deels gedekt: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA), noch een sociaalzekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorginstellingen of -centra (Refugee.info Greece, “*Health care without a social security number (PAAYPA or AMKA)*” beschikbaar op <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985632313623>). NGO's beheren ook medische centra en poliklinieken die verschillende medische diensten aanbieden aan statushouders, waaronder medische en psychologische hulp, psychosociale ondersteuning en begeleiding. Daarnaast hebben veel gemeenten medische centra waar statushouders en asielzoekers, ook degenen zonder AMKA, gebruik van kunnen maken (“*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*”, september 2024, p. 49-51, 67; “*Communication on the status of migration management in mainland Greece*”, Europese Commissie, 4 april 2025, p. 4, 7-8, 12 ). De informatie opgenomen in het schrijven van de RSA van 16 januari 2026 doet hieraan geen afbreuk. De door verzoekende partij bijgebrachte COI Focus “*Grèce Accès aux soins de santé et détention d'un AMKA*” van 31 maart 2026 ligt in lijn met bovenstaande informatie, met name dat ook statushouders zonder AMKA toegang hebben tot dringende medische zorgen, evenals basismedicatie (waarbij enkel medicatie noodzakelijk voor dringende medische zorgen gratis zijn) en psychiatrische en neurologische medicatie gratis beschikbaar is, voor zover voorgeschreven door een psychiater of neuroloog (zie p. 4).

Wat de toegang tot de arbeidsmarkt betreft, voorziet de Griekse wet in een volledige en automatische toegang voor statushouders onder dezelfde voorwaarden als de nationale onderdanen, zonder de verplichting om een werkvergunning te verkrijgen. In de praktijk moeten statushouders beschikken over een geldige ADET, een geldig AFM-nummer en een geldig AMKA-nummer (*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*, Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, september 2024, p.38). Enkel in het RSA/PRO ASYL-rapport wordt gesteld dat tevens een actieve AMKA nodig is. Om deze reden betoogt RSA/PRO ASYL dat de Griekse wetgeving een cirkelredenering hanteert waarbij toegang tot basisrechten als minimumvoorwaarde voor integratie in de gastsamenleving en de zoektocht naar werk in feite afhankelijk is van reeds verzekerd werk (RSA/PRO ASYL, *Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights*, maart 2025, p. 24 en 34). Geen enkele andere bron bevestigt evenwel dat een actieve AMKA nodig is om toegang te krijgen tot de arbeidsmarkt. In het AIDA-rapport van september 2025 wordt hierover geen melding gemaakt (AIDA/ECRE, *Country Report: Greece. Update 2024*, september 2025, p. 261-262). Gelet op het geheel van de bronnen die voorliggen kan in de huidige stand van zaken worden besloten dat een actieve AMKA geen voorwaarde is om in Griekenland legaal te kunnen werken. Een AMKA-nummer volstaat. Verzoekende partij brengt met haar aanvullende nota geen elementen aan die nopen tot een andere beoordeling.

Waar verzoekende partij in de aanvullende nota betoogt dat volgens de door haar voorgelegde informatie een actieve AMKA nodig zou zijn om een AMA te bekomen, wat dan weer nodig is om voor het eerst tewerkgesteld te worden, merkt de Raad ten overvloede op dat de brief van de Europese Commissie waarnaar verwezen wordt dateert van 4 december 2023 en dus voor de nieuwe AMKA-verordening van 23 december 2023 die in werking trad op 1 april 2024 en dat pas sinds de inwerkingtreding van deze nieuwe wetgeving de AMKA gedeactiveerd wordt afgegeven (“*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*”, Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, september 2024, p. 21). De Raad wijst erop dat in het recentere ‘*Verslag Feitenonderzoek statushouders Griekenland*’ van september 2024 wordt gesteld dat statushouders voor het dagelijks leven en werk een AMA (National Insurance Number) nodig hebben naast een verblijfsvergunning (ADET), een fiscaal nummer (AFM), een sociale zekerheidsnummer (AMKA) en een bankrekening. Verder wordt gesteld dat een AMA vereist is indien de statushouder voor het eerst gaat werken en dat de statushouder deze ontvangt na registratie bij het register van *Insured Persons of the National Social Security Fund* (ΕΦΚΑ / EFKA). Een afspraak bij een EFKA-afdeling kan telefonisch of per e-mail gemaakt worden en bij de aanvraag voor een AMA zijn volgende documenten nodig: verblijfsvergunning, werkgeversverklaring (formulier E3), AFM, AMKA, adresbewijs en bankrekeningnummer (Verslag Feitenonderzoek, p. 38). Refugee Info stelt dat statushouders voor hun AMA naar het dichtstbijzijnde EFKA kantoor moeten gaan en volgende documenten voorleggen: “*your registration card or your residence permit (and passport, if you have one); A copy of your AMKA document; Your AFM (tax number); Your employer’s letter for a job offer («βεβαίωση πρόσληψης»)* (solemn declaration, officially certified online or at any KEP that will state the date of your hiring; Proof of address (this is needed for the EFKA officer to check if you have gone to the competent EFKA office); Your IBAN”. Beide bronnen, die dateren van na de brief van de Europese Commissie, verwijzen bijgevolg naar een AMKA en niet naar een actieve AMKA als één van de voor te leggen documenten voor het bekomen van een AMA. Verder blijkt uit de beschikbare landeninformatie ook dat een AMA enkel vereist is bij een eerste tewerkstelling en dat de AMKA na registratie van het eigenlijke arbeidscontract geactiveerd wordt. Waar in de brief van RSA verwezen wordt naar obstakels en problemen met betrekking tot de toegang tot e-EFKA's, vermeld in de brief van de Europese Commissie van december 2023, stelt de Raad vast dat in de recente bronnen geen melding

wordt gemaakt van dergelijke problemen en dat verzoekende partij geen informatie bijbrengt waaruit kan blijken dat deze problemen in 2026 nog actueel zouden zijn.

5.2. Verzoekende partij gaat in haar aanvullende nota's nog in op algemene landeninformatie met betrekking tot de situatie in Griekenland, doch de Raad moet opmerken dat verzoekende partij hiermee geen informatie aanreikt die toelaat te besluiten dat de levensomstandigheden in Griekenland voor statushouders van die aard zijn dat zij bij een terugkeer naar dat land *a priori* een reëel risico lopen om terecht te komen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie en de verdere individuele beoordeling, die *in casu* werd toegepast, niet meer nodig is. Dit blijkt evenmin uit de arresten van de Verenigde Kamers, waarnaar verzoekende partij ter terechtzitting verwijst. De rapporten kunnen dan ook geen afbreuk doen aan de in de beschikking opgenomen gronden. Verzoekende partij gaat in haar aanvullende nota nog uitgebreid in op "*de 'nieuwe' nota van de Commissaris-generaal dd. 16/1/2026*", dewelke zij uitvoering inhoudelijk bespreekt en bekritiseert, evenals een schending van artikel 26 van het Koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen aan vasthangt. De Raad kan evenwel enkel vaststellen dat *in casu* geen nota van de commissaris-generaal van 16 januari 2026 voorligt. De kritiek van verzoekende partij heeft derhalve betrekking op een document, dat geen deel uitmaakt van de huidige analyse door de Raad, zodat dit ook niet dienstig is. Hetzelfde geldt voor haar verwijzing naar "*de ge-update versie van deze nota 'Aide aux Migrants d.d. 6/1/2026'*". Een nota van 17 november 2025 ligt evenmin voor. Wat betreft de geuite kritiek op het gebruik van de COI Focus GRECE "*Aide aux migrants*" van juli 2025, dient de Raad vast te stellen dat de in de beschikking gedane analyse voldoende steun vindt in de overige gehanteerde rapporten.

5.3. In de beschikking van 10 februari 2026 wordt uitgebreid ingegaan op de persoonlijke situatie van verzoekende partij als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland en worden de door haar aangehaalde individuele elementen omstandig besproken, waarbij wordt vastgesteld dat zij niet aantoonbaar dat zij persoonlijk haar rechten en voordelen als statushouder in Griekenland niet meer kan laten gelden en een situatie van materiële deprivatie dreigt. Deze beoordeling is gebaseerd op de volgende vaststellingen: (i) haar Griekse verblijfsvergunning is geldig tot 15 oktober 2026 en haar Griekse paspoort is geldig tot 19 januari 2029 (ii) zij heeft geen bijzondere kwetsbaarheid in de zin van de relevante Europese rechtspraak, (iii) zij heeft nooit enige intentie gehad om een duurzaam bestaan in Griekenland uit te bouwen, (iv) zij minder dan vijf maanden in Griekenland heeft verbleven als begunstigde van internationale bescherming, (v) zij erin geslaagd is werk te vinden in de bouw en onderdak in een gemeenschappelijk huis via informele contacten; (vi) zij geen pogingen heeft ondernomen om haar administratieve zaken op orde te krijgen en zo een betere tewerkstelling en huisvesting te zoeken, (vi) zij brengt geen concrete elementen bij waaruit kan blijken dat zij geen toegang had tot medische zorgen of haar deze medische zorgen zouden worden ontzegd en (vii) zij vertoont een voldoende zelfredzaamheid en beschikt over een sociaal netwerk.

5.4. In de beschikking werd vastgesteld dat verzoekende partij niet aannemelijk maakt over een bijzondere kwetsbaarheid te beschikken in de zin van de relevante Europese rechtspraak. Verzoekende partij herhaalt dat zij lijdt aan epilepsie en benadrukt het overgemaakte medisch attest in dit verband. Dienaangaande stipt de Raad evenwel aan dat hiermee reeds rekening werd gehouden in de beschikking, waarbij werd gesteld dat: "*Voorts verklaart verzoekende partij te lijden aan epilepsie. Ter staving van deze bewering legt zij een medisch attest neer, gedateerd van 22 juni 2010 en afgeleverd door de bevoegde autoriteiten van haar herkomstland, alsook een kopie van de door haar gebruikte medicatie. Het betreft evenwel een vrij oud document, dat geen recente medische gegevens bevat. Verzoekende partij heeft tot op heden geen actueel medisch attest of ander recent medisch document overgelegd waaruit zou blijken dat deze aandoening nog steeds bestaat, noch welke ernst of concrete impact zij heeft op haar huidige gezondheidstoestand en dagelijks functioneren. Verzoekende partij voert in haar verzoekschrift aan dat zij medicatie inneemt voor epilepsie en stelt dat dit, zelfs bij ontstentenis van een recent medisch attest, een voldoende duidelijke aanwijzing vormt van de nood aan verdere medische opvolging, gelet op de stabiliserende werking van deze medicatie ter voorkoming van epileptische aanvallen. Dit betoog kan evenwel niet worden gevolgd. Het loutere feit dat verzoekende partij medicatie gebruikt, volstaat op zich niet om het bestaan van een actuele, medisch vastgestelde aandoening aan te tonen, noch om de aard, de ernst of de functionele impact ervan te beoordelen. Zonder recente en objectieve medische documentatie kan niet worden vastgesteld dat verzoekende partij momenteel lijdt aan een ernstige of invaliderende vorm van epilepsie die een voortdurende gespecialiseerde medische opvolging vereist. Daarenboven laat het voorleggen van een medicatieverpakking, zelfs wanneer deze op naam van verzoekende partij staat, niet toe om met zekerheid te besluiten dat een actuele diagnose werd gesteld door een specialist. Bijgevolg kan, bij gebrek aan recente medische attesten waaruit de actuele diagnose, de ernst van de aandoening en de concrete nood aan medische opvolging blijken, niet worden aangenomen dat het gebruik van deze medicatie op zichzelf volstaat om de door verzoekende partij voorgehouden medische kwetsbaarheid aannemelijk te maken.*" Verder werd in de beschikking reeds aangegeven dat verzoekende partij niet aantoonbaar dat het voor haar niet mogelijk is om een eventuele benodigde behandeling te verkrijgen in Griekenland. Verzoekende partij stelt in haar aanvullende nota dat de benodigde medicatie, Depakine, ook zonder AMKA gratis kan worden bekomen,

doch enkel nadat dit door een neuroloog werd voorgeschreven. Zij wijst hierbij op de moeilijke toegang tot specialisten in Griekenland. Hiermee toont zij evenwel niet aan dat het onmogelijk is om de benodigde voorschriften te bekomen. De Raad verwijst ook naar wat reeds in de beschikking en in het punt 5.1. werd gesteld, aangaande de toegang tot medische zorgen. Verzoekende partij brengt geen elementen aan die een andere beoordeling toelaten. Ook met verzoekers psychologische problematiek werd reeds rekening gehouden in de beschikking. Het louter herhalen van deze problematiek, doet geen afbreuk aan de reeds gedane beoordeling hiervan. Hoewel verder niet ontkend wordt dat de situatie in Gaza een invloed kan hebben op de gemoedstoestand van verzoekende partij, toont zij met haar verwijzing naar haar afkomst uit Gaza niet concreet aan dat zij kampt met psychologische problemen die haar zelfstandig functioneren beïnvloeden. Aldus brengt verzoekende partij wat betreft haar persoonlijke situatie geen specifieke elementen bij die blijk geven van een bijzondere kwetsbaarheid die haar zouden verhinderen haar rechten te doen gelden, verbonden aan haar status toegekend in Griekenland, of waardoor zij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

5.5. Door louter te herhalen dat zij wel degelijk voldoende heeft gepoogd zich staande te houden in Griekenland, haar verplaatsing naar Duitsland te benadrukken, evenals de moeilijke verblijfs- en tewerkstellingsomstandigheden in Griekenland, kan zij geen afbreuk doen aan de beoordeling hiervan in de bestreden beslissing en de beschikking.

De verblijfsvergunning van verzoekende partij is nog geldig tot en met 15 oktober 2026. Zij kan dan ook niet dienstig verwijzen naar eventuele problemen die zij zou kunnen ondervinden bij het vernieuwen van haar Griekse verblijfsvergunning, aangezien deze nog enige tijd geldig is. Wat betreft verzoekers betoog dat zij niet langer in het bezit is van haar Griekse documenten, doet dit geen afbreuk aan het bovenstaande, waarbij werd vastgesteld dat haar ADET-kaart nog geldig is. Verzoekende partij toont niet aan dat zij niet eenvoudig een duplicaat van haar verblijfsvergunning kan aanvragen bij een terugkeer naar Griekenland. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat daartoe een aangifte van verlies bij het Asielbureau kan worden gedaan. Verzoekende partij brengt geen informatie bij waaruit zou kunnen blijken dit niet zo zou zijn. Verder blijkt niet dat personen die aangifte hebben gedaan van het verlies van hun verblijfsvergunning en een aanvraag voor een vervangkaart hebben ingediend automatisch in een situatie van materiële deprivatie zouden belanden gedurende de periode in afwachting van het uitreiken van de vervangkaart. (zie RSA/PRO ASYL, *Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights*, maart 2025, p. 17). Uit de omstandigheid dat verzoekende partij niet langer in het bezit zou zijn van haar afgedrukte verblijfsvergunning volgt niet dat zij geconfronteerd zou worden met dezelfde moeilijkheden die statushouders ondervinden die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben. Waar verzoekende partij ter terechtzitting wijst op cijfers van RSA inzake de lange behandelingsduur van verlengingsaanvragen, wijst de Raad erop dat de procedure voor een verlenging van de ADET reeds vanuit het buitenland kan worden gestart door het versturen van een standaardformulier per e-mail naar de Griekse asielinstanties ("Country Report: Greece. Update 2024", AIDA/ECRE, september 2025, p. 236). Verzoekende partij kon en kan bijgevolg in tussentijd en voor het verstrijken van haar ADET al tijdig stappen zetten, al dan niet met hulp van anderen zoals haar advocaat in België, om zich hierover terdege te informeren alsook zelf actief en tijdig concrete inspanningen te leveren om de verlenging van haar ADET te bewerkstelligen en te bespoedigen. Uit niets blijkt dat dit voor haar niet mogelijk is en verzoekende partij toont niet *in concreto* aan dat zij haar ADET in de toekomst niet zal kunnen laten verlengen. Verder wijst de Raad er nog op dat verzoekende partij in Griekenland al een asielpprocedure heeft doorlopen, een beschermingsstatus heeft gekregen, een ADET alsook een Grieks paspoort heeft verkregen en dus contact heeft gehad met de Griekse autoriteiten, zodat enige basiskennis met betrekking tot de Griekse administratie kan worden verondersteld. Het is verder niet duidelijk, noch maakt de verzoekende partij dit duidelijk tijdens haar vraag tot horen, waarom verzoekende partij vanwege de verblijfsduur in België verstoken zou zijn van de toegang tot elke vorm van ondersteuning of hulpprogramma's in Griekenland.

Verzoekers betoog dat Griekenland altijd een heronderzoek van haar status kan doen, zodat er de mogelijkheid bestaat dat haar status misschien is ingetrokken, werd reeds beantwoord in de beschikking. Waar zij haar geboortedatum in 2005 benadrukt, toont zij hiermee niet *in concreto* aan waarom dit de inhoud van de bestreden beslissing en beschikking zou weerleggen. De Raad stipt aan dat verzoekende partij reeds meerderjarig was bij haar aankomst in Griekenland en thans een eenentwintig jarige man, zonder bijzondere kwetsbaarheden kwetsbaarheid in de zin van de relevante Europese rechtspraak is. Zij toont niet concreet aan waarom haar leeftijd maakt dat de geboden bescherming in Griekenland niet afdoende zou haar.

De Raad heeft verder begrip voor verzoekers droom om in België een normaal leven te leiden, doch kan geen afbreuk doen aan de vaststelling dat verzoekende partij reeds een internationale beschermingsstatus werd toegekend in Griekenland die als toereikend werd beoordeeld. Waar verzoekende partij erop wijst dat zij de enige is die haar familieleden in Gaza kan helpen, door te werken, onderschat de Raad geenszins de druk die hiermee gepaard gaat, noch het menselijk leed dat de oorlog in Gaza veroorzaakt. Evenwel dient *in casu*

te worden beoordeeld of er in hoofde van verzoekende partij zelf sprake is van bijzondere omstandigheden die ertoe kunnen leiden dat zij in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht al komen.

5.6. Aangezien verzoekende partij reeds een internationale beschermingsstatus werd toegekend in Griekenland die als toereikend werd beoordeeld, diende de commissaris-generaal niet opnieuw te bepalen of zij nood heeft aan een dergelijke status. De beoordeling of verzoekende partij een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico loopt op ernstige schade in haar land van herkomst dient slechts te worden gemaakt indien het vermoeden dat de aan verzoekende partij toegekende bescherming in Griekenland effectief is, wordt ontkracht. Verzoekende partij is op dit punt in gebreke gebleven. In deze omstandigheden is haar verwijzing naar de algemene veiligheidssituatie in Gaza niet dienstig.

5.7. Verzoekende partij wordt er verder op gewezen dat de continentale en Belgische rechtstraditie geen precedenterwerking kent, waardoor zij niet kan verwijzen naar verschillende arresten van de Raad. Bovendien benadrukt de Raad dat de appreciatie van de feiten in het licht van de bestaande situatie in Griekenland gebeurt in het kader van een individuele beoordeling van de zaak die voorligt in elk stadium van de asielprocedure. Feiten en elementen eigen aan elk concreet beschermingsverzoek zijn bepalend bij de beoordeling van het dossier.

5.8. Verzoekende partij brengt bijgevolg, gelet op het voorgaande, in deze stand van zaken geen dienstige elementen bij die ertoe nopen anders te oordelen dan hetgeen in de bestreden beslissing en in voormelde beschikking wordt aangegeven.

6. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan de in de beschikking van 10 februari 2026 opgenomen grond en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen. Bijgevolg brengt verzoekende partij heden geen elementen naar voor waaruit blijkt dat zij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die haar reeds werd toegekend in Griekenland.

#### **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

##### **Enig artikel**

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig mei tweeduizend zesentwintig door:

N. DENIES, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

P. SHONIA, toegevoegd griffier.

De griffier, De voorzitter,

P. SHONIA

N. DENIES